

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/20/2025
Identifikačné číslo spisu:	2113010462
Dátum vydania rozhodnutia:	11.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2113010462.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku na neverejnom zasadnutí 11. júna 2025 v Bratislave v trestnej veci obvinenej Y. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 4T/2/2013, o dovolaní obvinenej Y. B. proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 23. apríla 2013, sp. zn. 4T/ 2/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvinenej Y. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava na verejnom zasadnutí konanom 23. apríla 2013, o návrhu prokurátora na schválenie dohody o vine a treste, rozsudkom pod sp. zn. 4T/2/2013, schválil dohodu o vine a treste z 25. marca 2013 č. k. Pv 405/12-22, uzatvorenú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava a obvinenou Y. B., podľa ktorej je obvinená Y. B. vinná zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 25. mája 2012 v čase okolo 22.30 hod. v Z. na ul. B. vo vchode do obytného bloku č. XX, pristúpila zozadu k sedemdesiatpäťročnej dôchodkyni R. F., pričom jej ústa zakryla neznámym predmetom a následne jej z ruky vytrhla kabelku, ktorú R. F. nechcela pustiť a zápasili spolu, následkom čoho padla na zem, pričom Y. B. kabelku zobrala a utiekla preč, čím svojím konaním spôsobila R. F., bytom Z., ul. B. č. XX, zranenia - otras mozgu, zlomeninu ľavého ramena, tržnú ranu na tvári a odcudzením kabelky, v ktorej mala mobilný telefón zn. Nokia 6300 a peňaženku s finančným obsahom 15,- €, spôsobila škodu vo výške cca 50,- €.

Za to bol obvinenej Y. B. uložený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. d), písm. j), písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bola obvinená pre výkon trestu odňatia slobody zaradená

do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obvinenej trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 20. júna 2012, sp. zn. 0T/141/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. júna 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného zákona súd poškodenú: R. F., nar. XX. D. XXXX v U., trvale bytom Z., ul. B. č. XXXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Predmetný rozsudok Okresného súdu Trnava o schválení dohody o vine a treste nadobudol právoplatnosť, s poukazom na ustanovenie § 334 ods. 5 Trestného poriadku jeho vyhlásením, teda 23. apríla 2013.

Obvinená Y. B. podala prostredníctvom ustanoveného obhajcu dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 23. apríla 2013, sp. zn. 4T/2/2013, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i), písm. c) Trestného poriadku

Vo vzťahu k rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, obvinená v dovolaní namietala, že bola vyšetrovateľom nabádaná na uzavretie dohody o vine a treste, bola zavádzaná sľubom uloženia nižšieho trestu, bolo porušené jej právo na obhajobu, nebol správne ustálený skutkový stav veci, a skutok nebol ani správne subsumovaný pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu, skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin.

Žiadala, aby najvyšší súd detailne preskúmal skutok ustálený súdom prvého stupňa, a aby dovolací súd vyslovil, že bol porušený zákon.

K podanému dovolaniu sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava, ktorý navrhol dovolanie obvinenej odmietnuť postupom podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), na základe podaného dovolania na úvod skúmal, či boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 368 a nasl. Trestného poriadku, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané neoprávnenou osobou [§ 382 písm. b) Trestného poriadku].

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, bol obvinenej i prokurátorovi doručený 23. apríla 2013, rozsudok si osobne prevzali na verejnom zasadnutí (č. l. 131), a teda dovolanie podané písomným podaním obvinenej, ktoré bolo doručené súdu 10. septembra 2015 a následne aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu 27. februára 2025, treba považovať za podané včas.

V súvislosti s dovolaním podaným proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že dohoda o vine a treste je osobitným druhom konania, ktorý je upravený v siedmej hlave Trestného poriadku. Význam konania o dohode o vine a treste spočíva najmä v tom, že správne vedené a štruktúrované dohody sú prospešné tak pre obvineného, ako aj pre spoločnosť. Podstata tohto inštitútu spočíva v tom, že dochádza k uzavretiu obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom a obvineným o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom táto dohoda následne podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní, a trest mu súd ukladá bez dokazovania viny po tom, ako kladne odpovie na verejnom zasadnutí pred súdom na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Trestného poriadku pod písmenami a) až j).

Kladnou odpoveďou na otázku uvedenú v ustanovení § 333 ods. 3 písm. j) Trestného poriadku sa

obvinený okrem iného vzdáva aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadny opravný prostriedok (odvolanie).

Z dikcie ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku síce vyplýva možnosť podať dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, a to z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, avšak v tomto ustanovení, ako ani v ďalších ustanoveniach siedmej hlavy Trestného poriadku, týkajúcich sa konania o dohode o vine a treste nie je uvedené, kto je osobou oprávnenou na podanie dovolania pre tento špecifický prípad.

Táto otázka bola vyriešená na zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kde bolo schválené rozhodnutie Najvyššieho súdu pod sp. zn. 2Tdo/32/2007, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2008 pod číslom 58, z ktorého vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o schválení návrhu na dohodu prokurátora a obvineného o vine a treste, a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a ods. 2 Trestného poriadku [v zmysle novely Trestného poriadku č. 262/2011 Z. z. účinnej od 1. septembra 2011 možno § 334 ods. 4 Trestného poriadku podať dovolanie proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste už len podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku].

Tento záver Najvyšší súd vyvodil z ustanovenia § 372 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Obvinená Y. B. sa tým, že zákonom predpísaným spôsobom prejavila súhlas so schválením dohody o vine a treste, okrem iného vzdala aj oprávnenia podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok (odvolanie), v dôsledku čoho stratila aj oprávnenie podať proti takému rozhodnutiu dovolanie s poukazom na ustanovenie § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

V posudzovanej veci podala obvinená Y. B. dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému pre podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku v zmysle § 369 Trestného poriadku nie je oprávnenou osobou.

Najvyšší súd, s poukazom na vyššie uvedené, na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvinenej Y. B. podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.